

1. Gond - vi - se - lő, jó A - tyám vagy,
Lá - tom én, hogy min - den el - hagy

Ó, én é - des Is - te - nem!
E vi - lá - gon, csak te nem!

Hoz - zád vá - gyom, ben - ned é - lek,

Üd - vöt más - tól nem re - mé - lek.

2. Mint az alélt bús virágra / Megújító harmatot:
Vérző szívem fájdalmára / Csak te hintesz balzsamot.
Könnyű sorsom terhe rajtam, / Ha imára nyílik ajkam.
3. Rám-rám derül ismeretlen / Utamon egy kis öröm,
Azt is a te véghetetlen / Jóságodnak köszönöm;
Hálakönnyem tündöklése / A te neved hirdetése.
4. Ó, add, hogy ha majd bevégzem / E mulandó életet,
Lelkem tisztán és egészen / Egyesüljön teveled.
El ne vonjon semmi többé, / Tied legyek mindörökké!